

P

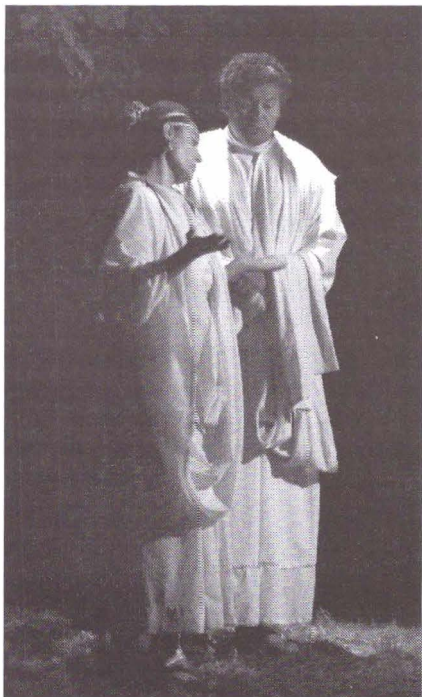
Universitatea „Ovidius”, Constanța ȘANSA DE A JUCA

Pentru orice student la teatru, a juca într-un spectacol profesionist este o experiență care îi poate marca definitiv viitoarea carieră artistică. Șansa de a se afla alături de actori cu experiență îi dă posibilitatea să acumuleze mai mult decât la orele de curs ori la seminarii. Din păcate, acest gen de montare este din ce în ce mai rar, astfel încât, la începutul carierei, tânărul actor este complet lipsit de experiența practică. Cele câteva fragmente din piese de teatru și producția finală nu sunt suficiente nici pe departe pentru a crea o personalitate artistică bine definită.

În încercarea de a da tinerilor studenți o șansă în plus de a-și desăvârși pregătirea, **Centrul de cercetare artistică „Artensive” a Universității „Ovidius”, Constanța**, împreună cu Universitatea din Freiburg Germania au inițiat un proiect avangardist: punerea în scenă a piesei de teatru *Viața și pătimirile lui Publius Ovidius Naso* de Paul Miron, cunoscut disident român. În proiect au fost antrenați studenți ai Facultății de Arte, Catedra de Teatru, absolvenți, dar și profesori ai acestora – actori consacrați. Spațiul de joc a fost neconvențional, totul desfășurându-se în aer liber.

Începutul a fost ezitant, pentru că niciunul nu mai jucase într-un spectacol de asemenea anvergură. Tinerii au avut de rezolvat roluri cu reală greutate în economia spectacolului, însă au acceptat provocarea și au tratat totul cu seriozitate și, mai ales, cu foarte mult interes. Pe lângă dificultatea partiturii, studenții au avut de „înfruntat” și dificultățile legate de rostirea într-un spațiu deschis. Impresionant pentru toată lumea

a fost modul profesionist în care s-au comportat, au încercat să se ridice la așteptările dascălilor și să nu îi dezamăgească nicio clipă. Totul a fost pentru ei ca o „jocă” serioasă în care profesorul de an s-a transformat în regizor, iar ceilalți profesori au devenit deodată colegii lor. Seara premierei a fost un moment pe care nu îl vor uita niciodată. Emoțiile se simțeau parcă în aer, răzbătând până la public. Printre spectatori s-a aflat și autorul, făcând astfel ca totul să capete o și mai mare greutate. Spre bucuria tuturor, tinerii studenți s-au comportat admirabil, astfel încât nu au existat diferențe notabile între prestația lor și cea a actorilor. Cele mai importante lucruri în tot acest demers au fost experiența dobândită și cunoștințele practice acumulate. Studenții-protagoniști au avut șansa de a-și îmbogăți mintea și sufletul cu acele trăiri unice pe care numai scena le poate da.

Lector univ.dr. *Diana CHEREGI*